

MINISTERI D'HISENDA

24249 *ORDRE HAC/3134/2002, de 5 de desembre, sobre un nou desenvolupament del règim de facturació telemàtica previst a l'article 88 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, i a l'article 9 bis del Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre.* («BOE» 298, de 13-12-2002.)

La Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, preveu a l'article 88.dos la possibilitat que l'emissió de factures o documents anàlegs s'efectuï per via telemàtica, amb els mateixos efectes i la mateixa transcendència que s'atribueixen a la tradicional facturació en suport paper. L'article esmentat disposa que les condicions i els requisits s'han de determinar reglamentàriament. A l'empara d'aquesta remissió, el Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, va redactar l'article 9 bis del Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre, que ha estat modificat pel Reial decret 80/1996, de 26 de gener.

L'apartat 5 de l'article 9 bis estableix que el que aquest disposa no és aplicable fins que el ministre d'Economia i Hisenda (actualment ministre d'Hisenda) dicti les normes d'aplicació corresponents. A l'empara d'aquesta autorització i de la resta de la normativa actualment vigent sobre la matèria, es dicta aquesta Ordre.

D'altra banda, el nou sistema de facturació electrònica es desenvolupa com a conseqüència de la necessitat d'impulsar les noves tecnologies de la informació i el seu ús en les relacions comercials.

La facturació telemàtica que preveu aquesta Ordre es basa en l'aplicació de mecanismes que permeten garantir els principis bàsics exigibles a la facturació: l'autenticitat de l'origen de les factures electròniques i la integritat del contingut, fet que impedeix el rebuig de la factura per l'emissor.

Actualment, en l'àmbit de les relacions telemàtiques dels contribuents amb l'Administració tributària, hi ha mecanismes que, per mitjà de l'ús de serveis tècnics i administratius de seguretat basats en tècniques i mitjans electrònics, informàtics o telemàtics, reuneixen els elements per tenir el caràcter de signatura electrònica avançada basada en certificats electrònics que permeten la identificació del signatari i l'autenticació dels documents electrònics signats per aquells. Aquests mecanismes han demostrat la seva eficàcia i la seva acceptació en la presentació de declaracions tributàries per via telemàtica i altres serveis, la qual cosa comporta una ampliació i una millora dels serveis al contribuent. En aquesta mateixa línia, és adequat estendre l'àmbit de reconeixement d'aquests mecanismes per garantir l'autenticitat i la integritat de qualsevol tipus de document electrònic amb transcendència fiscal, en particular de les factures, cosa que constitueix un element dinamitzador en el desenvolupament de la societat de la informació.

Per facilitar el compliment de les obligacions de conservació sense que això suposi un fre o una càrrega afegida als petits contribuents es preveu la implantació d'un sistema d'autenticació gràfica que permeti la conservació en paper de factures emeses electrònicament.

D'aquesta manera es dona compliment al que estableix l'article 45 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, pel qual s'insten les administracions perquè promoguin la incorporació de tècniques o mitjans electrònics, informàtics i telemàtics per al desenvolupament de la seva activitat i l'exercici de les seves competències.

D'altra banda, la necessitat de dotar d'efectivitat el principi de justícia tributari recollit a l'article 31 de la Constitució planteja, entre altres exigències, la de dotar de la màxima eficàcia possible l'actuació de la Inspecció dels Tributs. En aquest sentit, i atès l'alt grau d'implantació dels mitjans informàtics per a la gestió de la comptabilitat, és necessari, en desplegament del que disposa l'article 36 del Reglament general de la Inspecció dels Tributs, aprovat pel Reial decret 939/1986, de 25 d'abril, i de conformitat amb l'habilitació de la disposició final del mateix text, dictar la disposició addicional que conté aquesta Ordre, que estableix l'obligació de conservar en suport magnètic o òptic determinats fitxers i documents gestionats per mitjans informàtics.

Com a conseqüència de l'entrada en vigor d'aquesta Ordre, i sense perjudici del règim transitori que preveu, queda substituïda i derogada la de 22 de març de 1996, que regulava la facturació telemàtica.

En virtut d'això, aquest Ministeri ha disposat:

Primer. *Objecte.*—Per aquesta Ordre es despleguen les normes d'aplicació del règim de facturació telemàtica que regula l'article 9 bis del Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre, sobre el deure d'expedir i lliurar factures pels empresaris i professionals, en la redacció que en fa el Reial decret 80/1996, de 26 de gener.

La facturació electrònica que es desplega en aquesta Ordre es basa en la utilització de sistemes de signatura electrònica avançada o de qualsevol altre sistema d'intercanvi electrònic de dades que permeti garantir l'autenticitat de l'origen de les factures expedides per mitjans electrònics i la integritat del contingut.

Els sistemes de signatura electrònica avançada en què es pugui basar la facturació electrònica, incloent-hi els certificats electrònics i els dispositius de producció i verificació de signatura, que siguin admesos per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, han de ser definits per mitjà d'una resolució de la Direcció General de l'Agència Estatal d'Administració Tributària publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Segon. *Àmbit d'aplicació.*—El que disposa aquesta Ordre és aplicable als contribuents tal com els defineix l'article quart d'aquesta Ordre, que siguin residents en territori espanyol o que hi operin mitjançant un establiment permanent, en el sentit de l'article 69, apartat cinc, de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, i sense perjudici del que disposen els convenis i tractats internacionals.

Tercer. *Concepte.*—Als efectes d'aquesta Ordre es considera factura electrònica qualsevol document electrònic que compleixi les condicions d'emissió i de continguts que exigeix el Reial decret 2402/1985.

Les factures electròniques, a condició que se'n garanteixi l'autenticitat de l'origen i la integritat del contingut, són acceptades fiscalment a efectes de la repercussió i la deducció de quotes de l'impost sobre el valor afegit i de la justificació de les despeses necessàries per a l'obtenció d'ingressos o de les deduccions practicades per a la determinació de les bases o les quotes tributàries.

Als efectes d'aquesta Ordre, la garantia s'ha d'acreditar:

En el cas de l'article cinquè.1, mitjançant una signatura electrònica avançada, que estigui basada en la utilització d'un certificat electrònic i generada per un dispositiu de producció de signatura d'entre els admesos i publicats per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, d'acord amb el que preveu l'article primer.

En el cas de l'article cinquè.2, mitjançant els elements proposats amb aquesta finalitat pel contribuent una vegada siguin autoritzats per l'Administració tributària.

Quart. *Contribuents usuaris.*—Es poden acollir als sistemes de facturació electrònica definits en aquesta

Ordre els empresaris o professionals que vulguin rebre o emetre factures electròniques, que compleixin els requisits detallats a l'article cinquè d'aquesta Ordre.

Cinquè. *Autorització dels sistemes de facturació electrònica i del seu ús.*

1. Sistema d'intercanvi electrònic de dades basat en sistemes de signatura electrònica avançada que siguin admesos per l'Agència Estatal d'Administració Tributària:

a) Les autoritzacions dels sistemes de facturació electrònica i del seu ús a què es refereix l'article 9 bis.2 del Reial decret 2402/1985 s'entenen automàticament concedides si s'utilitzen els sistemes de signatura electrònica avançada que defineix l'article tercer d'aquesta Ordre, que siguin admesos per l'Agència Estatal d'Administració Tributària d'acord amb el que preveu l'article primer.

b) Els contribuents esmentats a l'article quart que vulguin fer servir aquest sistema de facturació electrònica han de ser titulars d'un certificat electrònic d'identificació en vigor i han de disposar dels mecanismes de producció i de verificació de signatura d'entre els admesos per l'Administració tributària, d'acord amb l'article primer d'aquesta Ordre.

2. Altres sistemes d'intercanvi electrònic de dades:

a) Quan es vulgui utilitzar qualsevol altre sistema d'intercanvi electrònic de dades, fins i tot els basats en dispositius de signatura electrònica avançada diferents dels esmentats a l'apartat 1 d'aquest article, l'interessat ho ha de sol·licitar al Departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en els termes de l'article 9 bis.2 del Reial decret 2402/1985, amb la indicació dels elements que permetin garantir l'autenticitat d'origen i integritat de contingut de les factures.

El director del Departament d'Inspecció Financera i Tributària, analitzada la garantia d'autenticitat d'origen i integritat, ha de resoldre de forma expressa, després dels controls pertinents de conformitat amb el que disposa el paràgraf 4 de l'article 9 bis.2 del Reial decret 2402/1985, de 18 de desembre. El termini per a la resolució de les sol·licituds d'autorització o, si s'escau, modificació és de sis mesos des de la recepció. Aquest termini s'interromp quan hi hagi circumstàncies imputables a l'interessat.

Les resolucions dictades pel director del Departament d'Inspecció Financera i Tributària són reclamables per la via economicoadministrativa previ, si s'escau, el recurs de reposició potestatiu.

b) Addicionalment, una vegada autoritzat el sistema proposat, d'acord amb el que disposa l'article 9 bis.2 del Reial decret 2402/1985, els usuaris han de presentar una sol·licitud d'ús del sistema, amb una antipreci mínima de trenta dies a la posada en servei.

A la sol·licitud s'han d'indicar els mitjans autoritzats d'autenticació, quan es basi en signatura electrònica avançada, o les especificacions del sistema d'intercanvi electrònic de dades, altrament, utilitzades. La sol·licitud s'ha d'adreçar al director del Departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

El director del Departament d'Inspecció Financera i Tributària, després dels controls pertinents per comprovar que es compleixen els requisits que exigeixen aquesta Ordre i la legislació que sigui aplicable, ha de dictar resolució en un termini de trenta dies, que és reclamable per la via economicoadministrativa previ, si s'escau, el recurs de reposició potestatiu.

Sisè. *Conservació de les factures electròniques.*—Tot contribuent receptor o emissor de factures

electròniques, de conformitat amb aquesta Ordre, ha de vetllar perquè es conservin les factures rebudes i emeses en els termes que estableix el Reial decret 2402/1985.

Aquesta conservació s'ha de fer de manera que se n'asseguri la llegibilitat en el format original en què s'hagin transmès junt amb les dades associades i mecanismes de verificació de signatura, o altres elements autoritzats, que en garanteixin l'autenticitat de l'origen i la integritat del contingut durant el període de prescripció.

Excepcionalment, les factures electròniques rebudes amb signatura electrònica avançada es poden conservar impreses en paper a condició que hi consti una marca gràfica d'autenticació, produïda per un sistema que sigui admès i publicat per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, per als empresaris o professionals de dimensió reduïda i, si s'escau, consumidors finals que es determinin expressament. Aquesta marca gràfica d'autenticació s'ha de generar per dispositius de verificació de signatura electrònica que operin sobre els formats estàndards de factura d'entre els autoritzats pel Departament d'Informàtica Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària. El que disposa aquest paràgraf no és aplicable mentre no se'n dictin les normes d'aplicació corresponents.

Les factures electròniques han de ser gestionades i conservades pels mitjans electrònics que garanteixin un accés complet a les dades, així com la posada a disposició de l'Administració tributària davant de qualsevol sol·licitud d'aquesta i sense demora injustificada.

S'entén per accés complet a les factures electròniques el que en permeti la visualització, la recerca selectiva, la còpia o la descàrrega en línia i la impressió.

En el cas que es facin servir sistemes de signatura electrònica avançada, en els termes de l'article cinquè.1, l'obligació de conservar una llista seqüencial de missatges, exigida a l'article 9 bis.3 del Reial decret 2402/1985, s'entén complerta per la mera anotació de les factures transmises als llibres registres d'IVA que regulen els articles 62 i següents del Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre el valor afegit.

Setè. *Revisió i control.*—Sense perjudici de les facultats de control fiscal dels altres òrgans de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, és competent per gestionar, revisar i controlar els sistemes de facturació electrònica que regula aquesta Ordre el Departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

Disposició addicional única. *Altres obligacions formals.*

Els empresaris o professionals que facin servir mitjans electrònics i informàtics per gestionar la facturació, la comptabilitat i la generació de llibres i registres fiscalment exigibles han de conservar en suport magnètic o òptic, durant el període de prescripció, els fitxers, les bases de dades i els programes necessaris que hi permetin un accés complet, per possibilitar-ne el control adequat.

Disposició transitòria única. *Règim dels sistemes de facturació telemàtica autoritzats.*

Tots els sistemes d'intercanvi de facturació per mitjans telemàtics autoritzats i els que estiguin en tràmit d'autorització administrativa en la data d'entrada en vigor d'aquesta norma, d'acord amb l'apartat quart de l'Ordre de 22 de març de 1996, si són autoritzats, s'entenen automàticament inclosos en el cas que preveu l'article cinquè.2 d'aquesta Ordre i no necessiten una nova autorització del sistema ni dels usuaris ja autoritzats.

Disposició derogatòria única.

Queda derogada l'Ordre de 22 de març de 1996 («Butlletí Oficial de l'Estat» del 29), sense perjudici del que estableix la disposició transitòria.

Disposició final primera.

S'autoritza el director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària per dictar totes les resolucions que siguin necessàries per aplicar aquesta Ordre.

Disposició final segona.

Aquesta Ordre entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 5 de desembre de 2002.

MONTORO ROMERO

Excm. Sr. Secretari d'Estat d'Hisenda i l'lm. Sr. Director General de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

MINISTERI D'ECONOMIA

24252 REIAL DECRET LEGISLATIU 1/2002, de 29 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions. («BOE» 298, de 13-12-2002.)

La Llei 24/2001, de 27 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, a l'article 32, apartat divuit, autoritza el Govern perquè, en el termini de dotze mesos a partir de l'entrada en vigor de la Llei, elabori i aprovi un text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, en el qual s'integrin, degudament regularitzades, aclarides i sistematitzades, la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions, i altres disposicions que assenyala relatives a plans i fons de pensions.

La Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, a la disposició addicional onzena, va introduir modificacions en diversos articles de la Llei 8/1987, hi va afegir un nou capítol IX sobre mesures d'intervenció administrativa, i va fer una nova redacció de les disposicions addicionals i finals.

La peça fonamental de la reforma feta a la Llei 8/1987 per la Llei 30/1995 és la incorporació a la disposició addicional primera d'aquella del règim de protecció dels compromisos per pensions de les empreses amb els seus treballadors, establert en compliment de l'article 8 de la Directiva 80/987/CEE, del Consell, de 20 d'octubre de 1980, sobre aproximació de les legislacions dels estats membres relatives a la protecció dels treballadors assalariats davant la insolvència de l'empresari.

Aquesta disposició addicional primera de la Llei 8/1987, modificada per l'article 119.tres de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, i per la disposició addicional primera.2 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, ambdues lleis de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, es complementa amb el règim transitori financer i fiscal d'adaptació dels compromisos per pensions que preveuen les disposicions transitòries catorzena, quinzena i setzena de la Llei 30/1995.

La Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, va modificar

la Llei 8/1987 en matèria de requeriments de recursos propis de les entitats gestores de fons de pensions i, recentment, la mateixa Llei 24/2001 abans esmentada, que autoritza la refosa, a l'article 32, també ha introduït una sèrie de modificacions a la Llei 8/1987, de les quals cal destacar, especialment, les que afecten la regulació dels plans del sistema d'ocupació i faciliten la coordinació del seu funcionament amb els processos de representació i negociació en l'àmbit laboral, les referides als límits màxims anuals d'aportació als plans de pensions, així com les que aprofundeixen en la llibertat de prestació dels serveis de gestió d'inversions dels fons de pensions en consideració a les directives comunitàries, i en les obligacions d'informació als partícips i beneficiaris dels plans de pensions.

Així mateix la refosa ha d'incloure, segons el que ha ordenat el legislador, el règim financer aplicable a persones amb minusvalidesa que estableix la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, a la disposició addicional dissetena, degudament actualitzada, segons la modificació introduïda per l'article 12 de la Llei 6/2000, de 13 de desembre, de mesures fiscals urgents d'estímul a l'estalvi familiar i a la petita i mitjana empresa, i l'article 1, onze, de la Llei 24/2001, de 27 de desembre.

D'altra banda, a fi que els agents socials implicats en el procés d'exteriorització dels compromisos per pensions puguin disposar d'un text normatiu que integri la regulació dels plans de pensions i els aspectes del procés d'adaptació, és convenient que la refosa incorpori el contingut de les disposicions transitòries catorzena, quinzena i setzena esmentades de la Llei 30/1995, degudament actualitzat, tenint en compte les modificacions que hi han introduït la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social (articles 31 i 120.u i dos), així com la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost de la renda de les persones físiques i altres normes tributàries (disposició addicional onzena, primera i segona), i el termini estès fins al 16 de novembre de 2002 per la disposició addicional vinticinquena de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

El Reglament d'instrumentació dels compromisos per pensions de les empreses amb els treballadors i beneficiaris, aprovat pel Reial decret 1588/1999, de 15 d'octubre, desplega aquest règim d'exteriorització.

Sense perjudici d'això, la refosa conserva la referència a la disposició transitòria primera de la Llei 8/1987, que va permetre al seu dia la transformació voluntària de fons interns i altres sistemes de previsió del personal de les empreses en plans de pensions, ja que els seus efectes encara poden afectar processos iniciats a l'empresari d'aquesta. Aquesta disposició es complementava amb la disposició addicional dinovena de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

D'altra banda, a efectes de sistematitzar, aclarir o respectar la congruència de terminis i referències normatives, en la refosa s'han de tenir en compte certes disposicions que afecten la regulació dels plans de pensions o s'hi refereixen, com ara les que contenen les disposicions finals de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, i la disposició addicional vuitena de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries. Finalment, encara que no s'inclou en aquesta refosa pel fet de pertànyer a l'àmbit de les normes processals, s'ha de recordar la referència a aquesta matèria que conté el text refós de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 29 de novembre de 2002,